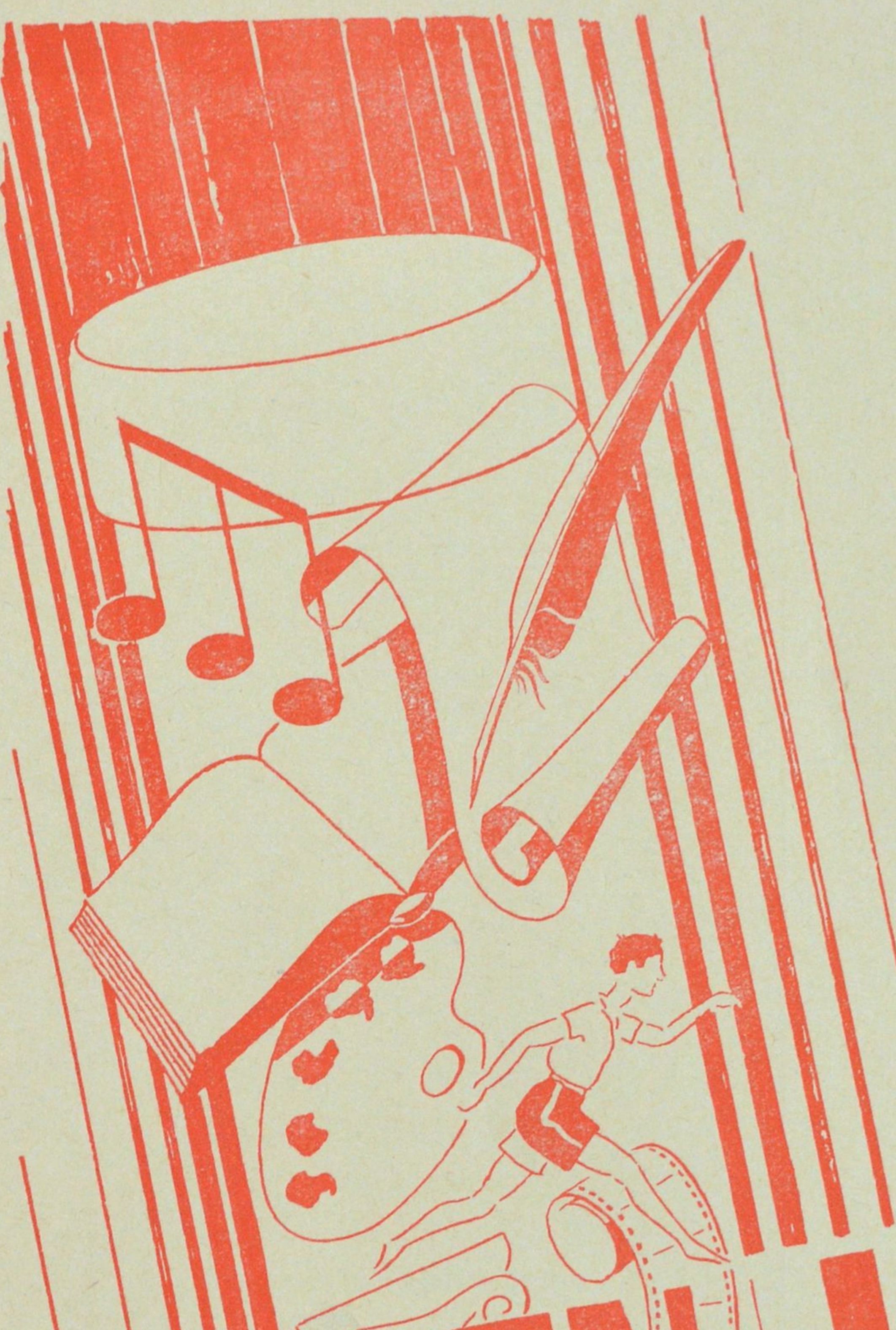

EIGEN KOKER

SCHOOLBLAD VAN HET ST WERENFRIDUSLYCEUM

Als U net 18 is geworden kunt U in
het bezit zijn van **EEN RIJBEWIJS**
Kies daarom een **GOEDE AUTO-RIJSCHOOL**
Kies **BOT's AUTO-RIJSCHOOL - Hoorn** *Gediplomeerd*
Lange Kerkstraat 12 - Telefoon 4106 *Erkend*

B. Schouten - Roelofszen

Speciaalzaak
Dameshoeden

Grote Noord 80 - Hoorn
Telefoon 4851

TRICOTAGES

Kousen - Sokken - Anklets

Steeds het nieuwste

J. HEIDEMAN - Hoorn

P. BOTMAN

Hoorn - Wormerveer

DEEN

Zelfbedieningszaak

Koepoortsweg - Hoorn

OPLEIDING Chemisch Analyst
aan de

Westfriesche Analytenschool

onder leiding van

Dr. J. H. B. KLEIKAMP

Kleine Noord 5 - Hoorn

Haring's

Bloemenmagazijn

Lange Kerkstraat 3-8, Hoorn, Tel. 4033

Het adres voor bloemen
en planten

Studieboeken - Vulpenhouders

ALLES VOOR SCHOOL EN TEKENEN

Grote Noord 83 — Telefoon 4692 — HOORN

1956-57

NEGENDE JAARGANG:

No. 4

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Censor:
Drs. A. Erftemeijer

Tekenaar:
Louis Bergh.

Hoofdredacteur : Kees Molenaar

Redacteuren : Nico Tros - Tineke Buyck -
Anneke Buyck - Jozef Dekker
Nico van Os.

INHOUD:

1. Nieuwjaarsrede
2. Gijsbrecht van Aemstel
3. Toekomstmuziek
4. De kachel, de brandkast en de strijkplank.
5. Van onze Zwitserse correspondenten
6. Kroniek
7. Wedergeboorte
8. Feuilleton III
9. Kruiswoordpuzzel.

Beste lezers,

U zult ongetwijfeld de smaak van de oudejaarsoliebollen kwijt zijn, maar de redactie wil U niettemin het volgende toewensen:

Een zalig en een voorspoedig 1957.

Een goed schooljaar, waarbij goede cijfers en een goed gedrag.

Dat U in dit jaar Uw ongetwijfeld aanwezige talenten voor onze lyceum-gemeenschap inzet.

Dat U veel interesse mag hebben voor ons lyceumorgaan, waarvan U niet alleen van de naam dient kennis te nemen maar waarvan ook de inhoud onder Uw welwillende aandacht gebracht wordt,

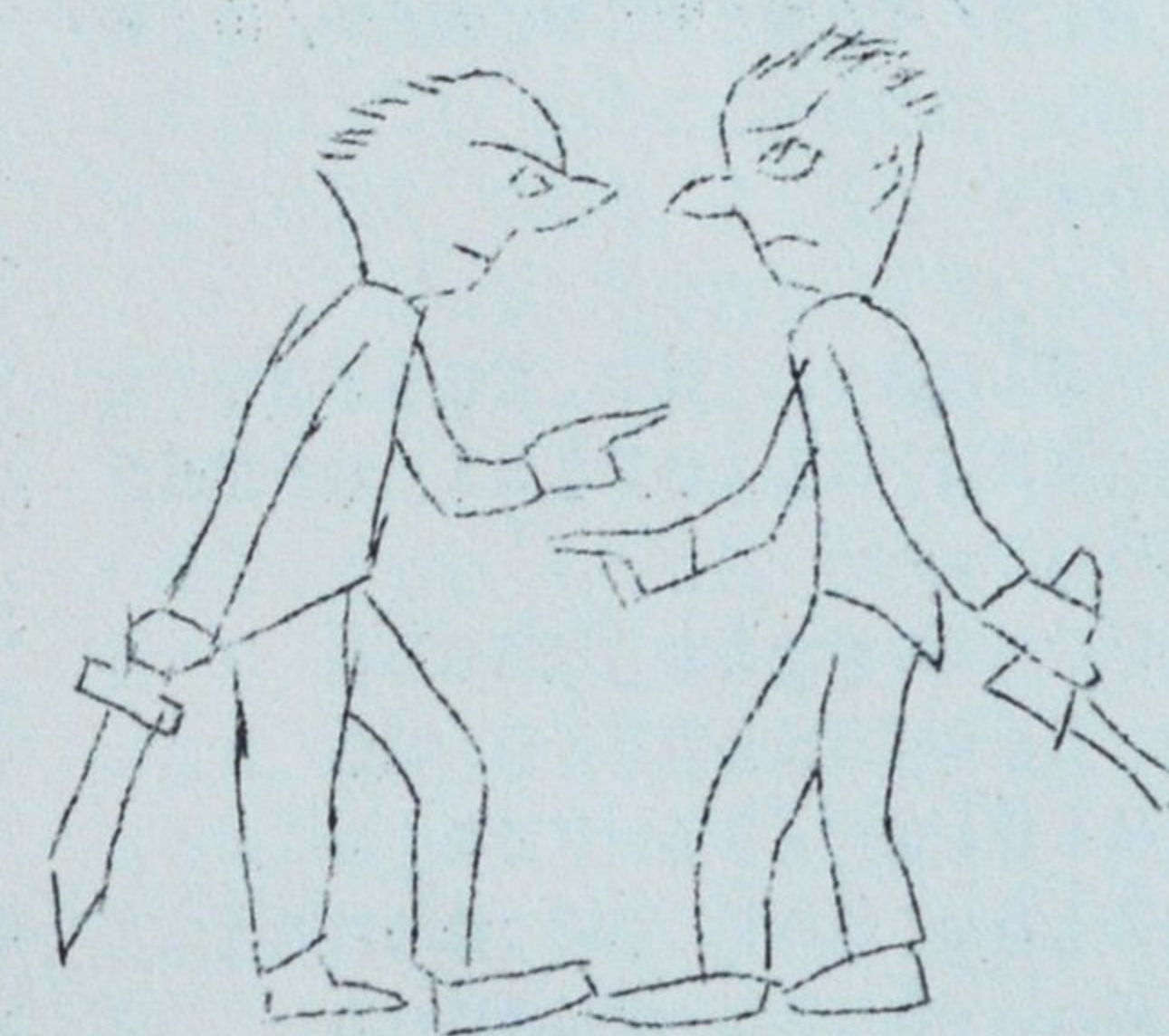
Wanneer we dan na deze wensen het nieuwe jaar vaster gevormd willen zien, merken wij allereerst dat er spoedig vakantie zal zijn. Het is geen vakantie waarin je olieballen eet en niet schaatst, waarvan als voorbeeld de achter ons liggende vakantie genoemd kan worden, maar beste lezers, die vakantie is een volgende rust-pauze: de Paasvakantie. We zullen dan met kloppend hart en met een vermetel vertrouwen de resultaten bekend zien maken door het levende symbool der geheimzinnigheid: de Rector. Maar ook in de daarna komende periode zal de Rector zich wederom hullen in een sluier van zwijgzaamheid met een raadselachtig glimlachje. Maar ja, dit brengt zijn functie mee en elke rector of directeur zal die gewoonte wel hebben. Trouwens, het lijkt wel of alle docenten een aangeboren aanleg hebben om te doen alsof ze van de prins geen kwaad weten.

Maar ook die tweede etappe beëindigen we en dan wacht ons aan de finish van het schooljaar: De Vakantie, ons aller vriend. Daàrom zo'n goede vriend omdat hij het nooit met je eens is. Je kan het hoogstens met jezelf niet eens zijn; dat is meestal het geval aan het eind van de vakantie. Net als een zeeman aan wal, de gierende wind, zo verlangen ook wij naar de drukte van de pauze, naar de opwindende repetities (laten we eerlijk zijn).

Noodzakelijkerwijs wordt ook dat verlangen bevredigd en we beginnen een nieuw schooljaar, onder de deftige naam - Cursus 1957-1958 - maar in realiteit een jaar blokken. Nieuwe repetities, maar als altijd:

of - Mijnheer, nog even doorgaan in de pauze
- Nog twee woorden -

Ook in dat jaar zullen we mensen zien komen en gaan. Nieuwe leraren, lesroosters. En toch, elke keer is het nieuw, er is weer een spanning "Welke leraar? Wat voor rooster"?

De Lyceïstenvereniging zal weer vele fouten maken bij de stemming, men zal weer af, uit, in en optreden. Even als alle jaren zal de Rector weer jarig zijn, een blijde gebeurtenis; een jaar wijzer, niet ouder.

En nadat de proefwerken als paddestoelen uit de grond, dan hier, dan daar, dan op dit uur, dat op dat uur, verrezzen zullen zijn, zullen er briefjes komen, veel, weinig, geen; naar gelang de persoon.

Sinterklaas zal wellicht proberen stand te houden, het vorige bezoek indachtig.

Met Kerstmis zal het Sint Werenfridus

Lyceum voor het laatst van dit jaar sluiten.
Kleinen, groten, dommen, dwazen leggen hun boe-
ken opzij om Kerstliedjes te zingen waar
het wel en waar het niet te pas komt; na olie-
bollen te eten en om (niet) te schaatsen.

Dan zal de klok weer twaalf slaan. Men
zal denken aan het voorbije jaar en ziet dat
dat alles, toch zo anders, precies hetzelfde is.

En ongetwijfeld: De Redaktie zal terug-
zien op een jaar inzendingen, zoals kruiswoord-
puzzles en kritiek en misschien ook wel kopie.

PAX DOCENTIUM TECUM

Nico Tros.

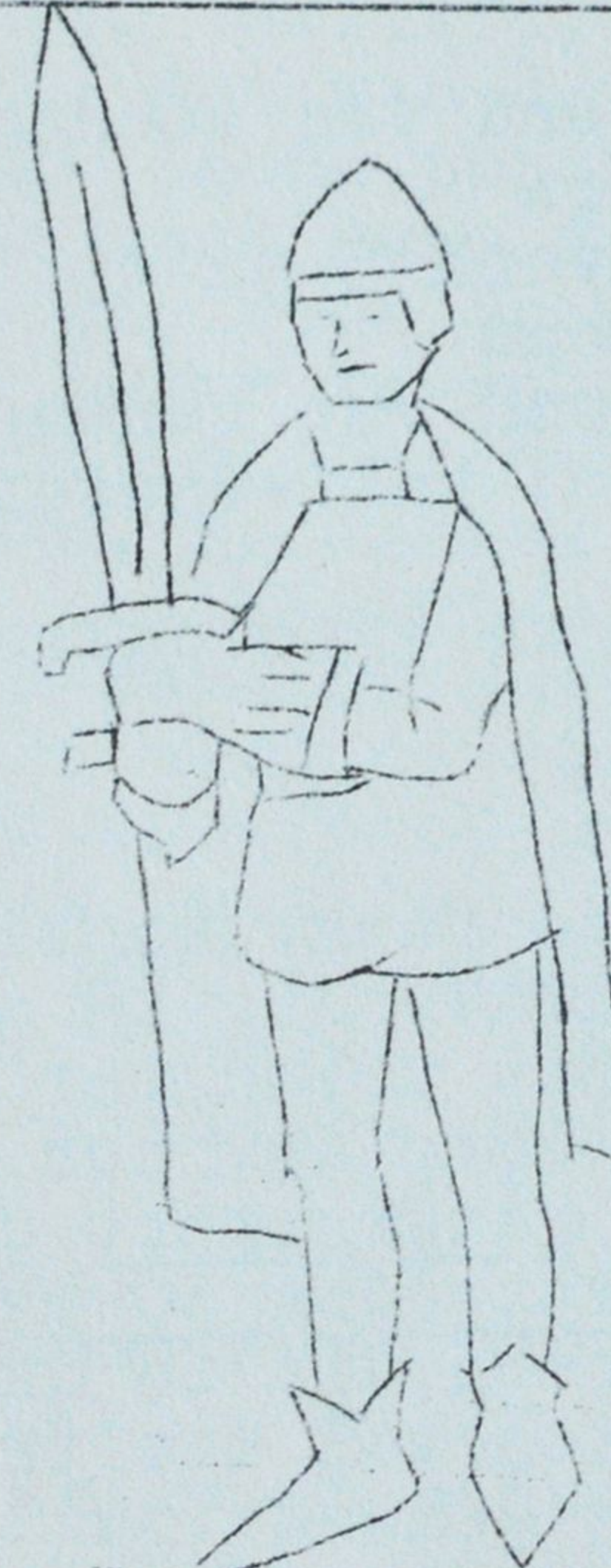
* * R * R * R * R * R * R * R * R * R * R * R * R * R

Geachte Lyceïsten,

Steeds weer vinden we tussen
de kopie stukken van allerlei aard
zonder naam eronder.

Daarmee is de mogelijkheid
voor de redaktie uitgesloten de
inzender nadere uitleg te vragen.
Wanneer U niet wilt, dat uw naam
bekend wordt kunt U deze tussen
haken zetten. Wij danken U bij
voorbaat voor uw medewerking.

DE GIJSBRECHT VAN AEMSTEL.

Ook dit jaar zijn de leer-
lingen vanaf de vierde klas
naar de Gijsbrecht van Aem-
stel geweest. De Gijsbrecht
van Aemstel, een van de be-
roemdste treurspelen van
Vondel wordt traditioneel
elk jaar in de Amsterdamse
schouwburg opgevoerd. Het
stuk werd ook oorspronkelijk
geschreven bij gelegenheid
van de toenmalige nieuwe
schouwburg.

Dit prachtige toneelstuk is
niet zo moeilijk te begrij-
pen: Gijsbrecht, de man van
eer en roem verlaat tenslot-
te door tussenkomst van een
engel zijn belegerde stad.

Hij gehoorzaamt dus op Gods bevel om niet voor zijn
stad te strijden en misschien wel te sterven, maar
vlucht met zijn vrouw en kinderen.

Het toneelspel is mij echter wel wat tegen-
gevallen. Misschien was de slechte plaats, die wij
hadden er wel de oorzaak van, maar toch geloof ik
dat het toch ook wel wat aan het toneelspel lag.
Het décor vond ik vaak niet mooi. Het altaar b.v.
was hopeloos slecht. Een altaar met echte kaarsen
zou toch heel wat sfeervoller geweest zijn. De spe-
lers waren wel goed, maar de reien waren vaak niet
te verstaan, wat erg hinderlijk was, vooral omdat
de oud hollandse taal toch al moeilijker te volgen
is. Al met al heeft deze Gijsbrechtvoorstelling
mij niet zo geboeid als ik verwacht had.

Tineke Buyck.

TOEKOMSTMUZIEK

Huiswerk-vrij

- : 1. Het weekend van zondag 3 februari
- 2. dinsdagavond 5 maart: vastenavond
- 3. het weekend van zondag 31 maart : half-vasten.

1 maart

: Tweede rapport examenklassen.

Aangezien de Paasvakantie pas begint op donderdag 18 april en daarop dit trimester uitzonderlijk lang is, heb ik besloten het Paasrapport uit te reiken op zaterdag 30 maart. De proefwerken, die in de resterende weken van het trimester dan nog gemaakt zullen worden, gelden voor de cijfers op het eindrapport.

Rapport in
 $\frac{3}{4}$ maart.

[illegible]

SPROOKJE

door Jan Piet van der Knaap.

De Kachel, de Brandkast en de
Strijkplank.

Daar stond hij, zwart en somber in 'n hoek van de kamer. Zachtjes brandde hij; de vlammetjes speelden krijgertje in zijn buik. Hij zag er goed doorvoed uit, keurig in 't zwart met een

groene theepot op. Maar hij was niet gelukkig. Hij was verliefd. Verliefd op de strijkplank. Hemel, wat was de strijkplank knap, met haar slanke lange poten en haar prachtig blad. Eens in de week kwam de strijkplank in de kamer. Dan werd zij voor de kachel gezet, die dan vriendelijk begon te roken en als antwoord kwam er dan een strijkbout over de plank, die dan ook even rookte. De kachel hield van de strijkplank, omdat zij, net als hij, veel van de warmte hield. Maar dit samenzijn duurde meestal niet lang; na een uurtje werd de strijkplank weer weggebracht, tot grote droefheid van de kachel, die uit protest al een paar keer was uitgegaan. Maar dat hielp niet zoveel, want de mensen begrepen toch niet wat hij wilde. Dan brandde hij maar weer door. Maar gelukkig was hij niet.

"Aast 'e kachel stond de brandkast, een van zijn oudste vrienden. De brandkast en de kachel waren op dezelfde dag hier gekomen, hadden kennis gemaakt en waren vrienden geworden. 's Nachts praatten zij veel samen en eens openbaarde de kachel zijn geheim aan de brandkast. Deze feliciteerde hem met zijn goede smaak maar was zeer geschokt. Hij hield óók van de strijkplank, maar zei dit niet, want hij was bang, dat de kachel dan jaloers zou zijn. Maar eens verried hij zich. Dat was toen de strijkplank, met een nieuwe overtrek getooid, de kamer binnengebracht werd. De kachel stond verstomd, er vloog een steekvlam tot in de schoorsteen, de theepot klepperde complimenteusen-thousiast en de deur van de brandkast ging van bewondering wagenwijd open staan. En dit zag de kachel en hij begreep. Hij begon te kikkeren van jalouzie, te roken van narigheid en ging uit van nijd. De brandkast begreep nu wel dat het uit was met de vriendschap, vond, dat hij nu ook maar door moest zetten en begon met zijn letterslot de strijkplank allerlei complimenten toe te tikken. De pook, de beste vriend van de kachel, werd hierover zo nijdig, dat hij zich met een klap tegen

Ik hoop niet, dat het te breedvoerig is voor
jullie beperkte ruimte.

Willen jullie het wel terugsturen als
jullie het niet opnemen?

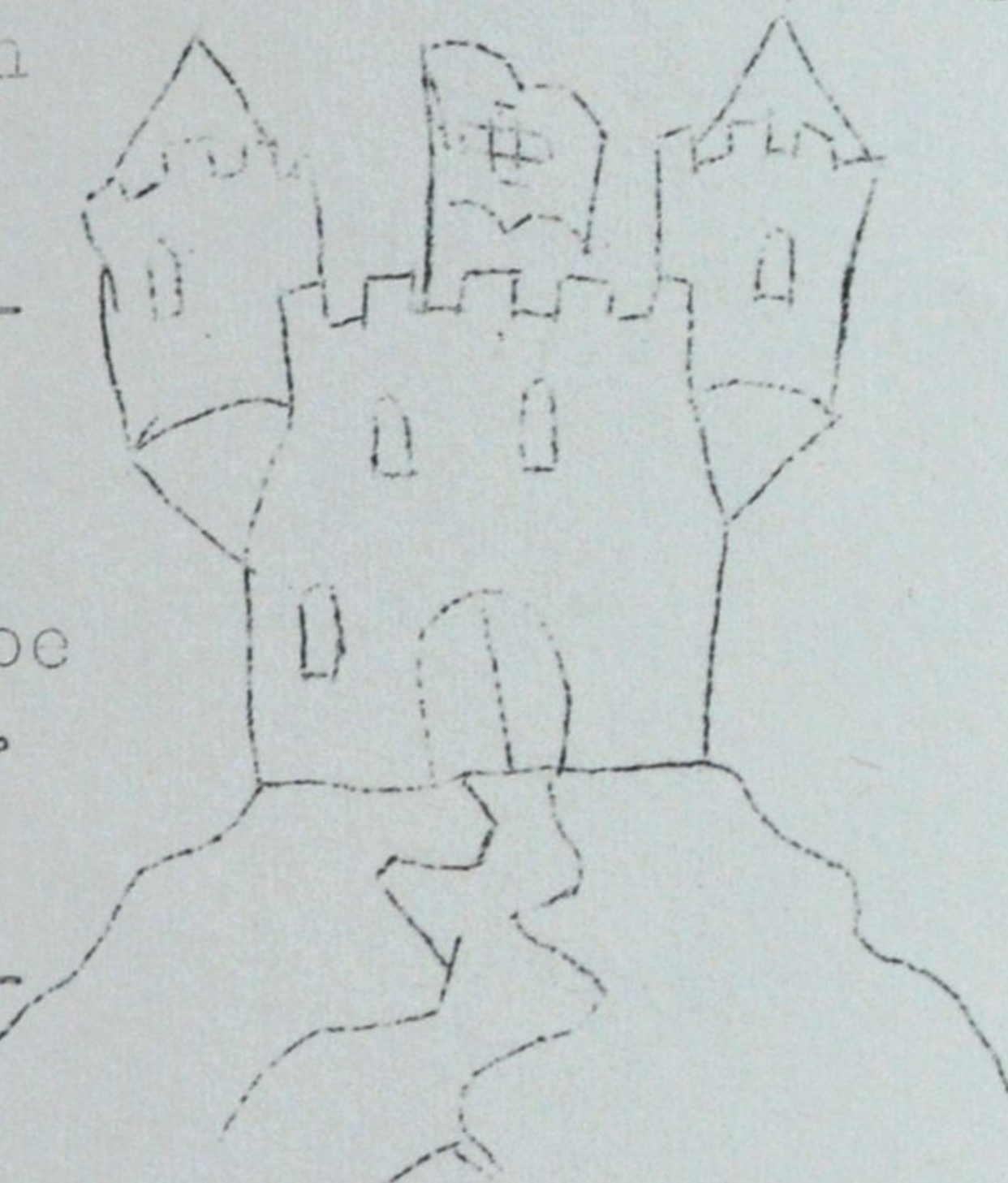
Verder in het nieuwe jaar veel succes
"Eigen Koker"

Vr. groeten van een oud-leerlinge

JETTIE KALDENBACH.

Een "Ecole Internationale".

Een schilderachtig gelegen, maar verwaarloosd
oud kasteeltje met een doolhof van glooiende baan-
tjes. De klassen
malige slaap-
waar je met
fantasie, de kas-
nog toilet ziet
bedstee en de
gels zijn er
tafeltjes en stoe-
instorten staan.
het uiterlijk
"Ecole Interna-
Genève, het gym-
zonen en doch-
plomaten en am-

in voor-
kamers
een beetje
teelvrouwe
maken (de
enorme spie-
n.l.nog)
len die op
Zie hier
van de
tionale" in
nasium waar
ters van di-
bassadeurs

uit alle mogelijke landen de nodige kennis opdoen.
Deze enigszins vervallen omgeving en het verschil
in rassen en nationaliteiten onder de leerlingen
doet echter geen afbreuk aan de onderlinge sfeer en
samenwerking. In tegendeel!

Juist de combinatie van deze zo verschillende ka-
racters maakte het misschien mogelijk, datgene op
touw te zetten waarover ik jullie wilde vertellen.
n.l. de "S.U.N." (in het begin wordt je hier he-
maal dol van al die bordjes met onbegrijpelijke af-
kortingen: de O.U.N. - organisation des nations
unies, C.I.C.R. Centre international de la Croix
Rouge, enz. enz.

De S.U.N. nu is de "Students united Nations"
Op eigen initiatief organiseren de leerlingen
jaarlijks een Assemblée Generale, waarvoor men
de beschikking krijgt over een enorme zaal in
het Bureau International du Travail, waar ook de
echte "gedelegeerden" hun vergaderingen over het
wel en wee van de wereld plegen te houden.

En eigenlijk deden zij hetzelfde, deze
jongens en meisjes. De vijf volgende onderwerpen
werden behandeld:

- a. the oil supply of the world in relation to in-
ternational waterways (Suez-kwestie)
- b. the establishment of independant governments in
colonial territories.
- c. the peace-ful uses of atomic energy
- d. the free movement of people (emigratie-vluchte-
lingen vraagstuk)
- e. exchange of cultural and educational information.

De drie middelste onderwerpen kwamen alleen voor
het debat in aanmerking.

Dit alles is geen kleinigheid, moet ik zeggen.
Ze hebben zich echter niet laten afschrikken door de
omvang en de belangrijkheid van deze vraagstukken.
Met enthousiasme hebben zij de debatten voorbereid.
Voor elk onderwerp was een Comité, met aan het hoofd
een gedelegeerde van een belangrijk land, die een
samenvattend, degelijk uitgewerkt rapport had opge-
steld (er was hierbij de hulp ingeroepen van ver-
schillende delegaties in Genève of elders).

Tijdens het debat over "the atoms for peace" zat ik,
de koptelefoon om mijn hoofd, in de persbanken.

(Dit niet in verband met "Eigen Koker", maar eenvou-
digweg omdat ik het niet aandurfde de hele zaal door-
stevenen, naar de publieke banken) Je kon je kop-
telefoon afstellen op de taal die je het beste kon
verstaan, omdat alles simultaan vertaald werd.

"The honorable delegate" of the U.S.A. had in zijn
rapport verschillende conclusies gemaakt.

De U.N. heeft een grote taak n.l. zij moet het t e-
konstig geslacht beschermen tegen zelfvernietiging,

als gevolg van verkeerd gebruik van atoomenergie. Hij noemde de belangen voor de landbouw, het gebruik van radio isotopen in India om het land vruchtbaar te maken en de atoomenergie bij de irrigatie in Israël. Een nieuwe conferentie in 1958 zou moeten leiden tot een "peaceful Atomic Age".

De Belgische gedelegeerde vroeg een uiteenzetting van de in de V.S.A. bereikte resultaten. Japan protesteerde tegen de wijze van proegnemen, die vele slachtoffers gemaakt had. Als voorbeeld van Europese samenwerking op atoom-gebied werd genoemd het "Centre Europal du Recherche Nucleair (C.E.R.N.), waar 12 landen bijgetrokken zijn. Onder leiding van een Nederlandse atoom-geleerde worden hier in Genève twee enorme cyclotrons gebouwd, die hiervoor een belangrijke bijdrage vormen.

Met belangstelling heb ik het levendig debat gevolgd (ook hier waren de Russen in de contramene, zij verlieten zelfs in protest de zaal op een gegeven moment) en ik heb me afgevraagd wat op de duur meer resultaat zou hebben. Een vergadering van aarzelende achterdochtige grote staatslieden of deze Assemblée van spontane jonge mensen, die de voor de hand liggende conclusies trekken en daarmee misschien spijkers met koppen slaan.

Jettie Kaldenbach

$/()/()/((/)/((/)/()/((/)/()/()/()/()/((/$

Kroniek 1957.

We leven in 1957, Vrienden! Beseffen we dit wel goed? Verleden week genoot ik het voorrecht om een officieel proefwerkpapier vol te mogen pennen. Iedereen weet hoe dat gaat. Je begint met gemengde gevoelens. Ten naame met een overmoedige krul

Eigen 12 Koker

komt op het papier. Dan enkele momenten diep nadenken. Wat geeft die Leraar? O ja, Wederom een forse krul. Dan iets wat je zelf nooit weet, maar wat je buurman meestal wel weet. Even een "laatste" blik. O ja, 12 januari. Zo, de rest gaat vanzelf. En dan rusten we even uit en zuchten diep bij de wanhopige gedachten: "Dit was het enige waar ik zeker van was". Drie dagen later zie ik het papier weer terug. Het staart me met bloeddorlopen ogen aan. Alles draait en quizelt. Alleen in de rechterbovenhoek is alles in orde. Alles in orde? Een grove vergissing! Deze laatste fout zou me minstens twee hele punten gekost hebben. Het staat er gewoon en vertrouwd 12 januari 1956. Ik schaam me diep. Met alle vakken ben ik op achter. Maar op de tijd ben ik nog nooit een heel jaar achter geweest. Maar dan schiet me een troostende gedachte te binnen. Het lucht me op. Het maakt me weer even eigenwijs als vanouds. Alles ziet bloedrood van de onbetuigdheden. Meer een echte blunder heeft de "Stommeling" over het loofd gezien.

Conclusie: We vatten de draad van de tijd weer op. Het doet er niet toe of hij in 1956 of deze in 1957 afgebroken is.

Berherstel.

In het vorige nummer beweerde Kronos dat Dhr. Teunissen het militaire leven niet uit eigen ervaring kende. De waarheid is echter dat hij twee jaar en acht maanden het vaderland gediend heeft. Daarom: Eerherstel voor dhr. Teunissen. Maar hoe kon de alziende Kronos zo'n vergissing maken. Wel, Dhr. Teunissen is niet gewoon om gewapend met een stengun en onder dekking van zwaar artillerie vuur een klaslokaal binnen te gaan. Enige jaren geleden was dit voor sommige docenten in dat vak een noodzakelijke gewoonte om vijandelijke stellingen op te ruimen. Uit dit feit meende Kronos zijn conclusies te kunnen trekken.

Eigen - 13 - Koker

28 december : MECHANICA - DINER

na afloop Electronenbal.

((/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))(/))

Een vakantiedag met Mechanicalessen! Onmogelijk. Oh hee, in 5 H.B.S. is veel mogelijk. De grote man van de Mechanica (Mijnheer Renzema) stond met een geladen enthousiasme de kogelbaan uit te leggen. Zijn leerlingen hadden die kogel wel met hun eigen lijf willen opvangen! Alleen om het nuttig van deze lessen tot een minimum te beperken!! Door een intelligente combinatie van het aangename met het nuttige werden er officieel tot 's avonds 11 uur Mechanica-lessen gegeven. In werkelijkheid stond er om vijf uur een diner klaar in het overblijflokaal. Omwille van de officiële onderwijs instanties werd hiervoor de code-naam : "meegebracht brood opeten" gebruikt en werd het menu geheel uit mechanica-spijzen samengesteld. Maar iemand, die nooit mechanica heeft gehad, weet niet hoe lekker H₂O met ideale koorden en vlierpitbolletjes of energie-quanta met witte vectoren smaken. Het frisse karakter en de fijne smaak van de mechanicakeuken zal daarom voor velen een gesloten boek blijven. Omdat de gewone conventionele kookboeken van de hollandse keuken volkomen faalden, moesten de meisjes van 5 H.B.S. geheel nieuwe recepten samenstellen. Een titanenwerk. Om al deze moeilijkheden uit de weg te ruimen begon het Comité Mechanica-diner zaterdagmorgen met de bereiding van de eenvoudigste gerechten. Uit de aard der zaak bestond het Comité geheel uit meisjes, uitgezonderd twee loopjongens en twee handlangers voor het vuile werk.

Door deze goede zorgen werden de hooggestemde verwachting over het exclusieve karakter van dit Mechanica-diner niet teleurgesteld. In het begin genoot men aarzelend van de buitengewoon fijne spijsen, later ging men zelfs zover dat men de energiequanta voor aardappelen begon uit te schelden. De vele opwindende gebeurtenissen die toen

plaatsvonden zal ik U enkele noemen: Aan Mijnheer Renzema werd een diligence aangeboden, waarin alle aanwezigen in de vorm van een boek meereiden. 5 H.B.S. zat in de diligence en hobbelde er deze keer niet achter aan. De stemming bereikte een electronische hoogte, toen enkele Rock en Roll sterren een Amerikaanse polonaise invoerden. Zelfs door het afwassen van een enorme stapel borden kon deze stemming niet meer vernietigd worden.

Vriendelijke Bijeenkomst:

Donderdag 4 januari.

Schoolfuif. Een saai en "aftands" woord voor zo'n gebeurtenis. Zoiets heeft veel meer betekenis dan een avond kletspraat met Samos wijn of dubbeltjes water.

Het was een vriendelijke bijeenkomst. Vrienden werden betere vrienden. Vrienden en vriendinnen van mijn vrienden werden mijn vrienden. Iedereen werd mijn vriend. Kortom het was een vriendelijke bijeenkomst. Tutelfeitjes dat de band niet genoeg aanbod kwam en de dansvloer niet glad genoeg was zijn in zo'n geheel van geen belang. Het gaat om de grote lijn, vrienden!!

Gijsbrecht van Aemstel.

Zaterdag 5 januari.

Liefhebbers van Vondel zien in Amsterdam het epos over zijn vaderland: De Gijsbrecht van Aemstel. Terecht. Al hoeven we niet aan te nemen dat zij slechts door deze ene liefde verteerd zich naar Amsterdam lieten rijden.

U ziet het lezers, men heeft in de vakantie lang niet stil gezeten. Maar bij het begin van het Trimester schijnt veel van dit rumoer weer in de ban van het Grieks of de Algebra gekomen te zijn. Alleen onder de steeds korter wordende pauzes leven we weer op. Dan doen we dappere pogingen om onder aanmoedigingen van de halve school door het ijs te zakken. Totdat we er aan herinnerd worden dat

je met een hoofd zwaar van het Grieks en de Al-
gebra het niet hoeft te proberen of je over het
ijs van een nacht kan lopen. Nog een ding, vrien-
den, het is nog een gerucht maar het schijnt
waar te zijn. Wij schijnen in de 4e kabinetscri-
sis van dit jaar beland te zijn. De Lyceïstenver-
eniging wordt volgens Frans model geregeerd,
vrienden.

Kronos.

-0-

Adriaan Roland Holst.

WEDERGEBOORTE.

Toen, in een mist aan een oever
dit lichaam leeg lag, brak
den grond der ziel een vuur uit
dat de wereld in vlammen stak.

Afgronden braken open,
hemelen sloten dicht;
van grond tot wolken sloeg er
een rode orkaan van Licht.

Ik vluchtte, mijn handen geslagen
tegen mijn aangezicht.....

Ik weet niet hoe ik weer vond
een weg, die verloren was;
ik kwam aan een glinsterend water
en bloemen en zacht gras;
daar speelde God met een kind, dat
nog niet geboren was.

Ik dacht een tijding te staamlen:
"De wereld is vergaan"....
God sprak: Wat mijn stem niet doen kon
dat heeft mijn vuur gedaan:

Gij kwaamt. Ga naar het water
en wasch er van uw handen
die vegen asch en bloed.

Toen vroeg het kind: "Wat is dat:
de wereld"? en God zei
blij na bedroefd herdenken
"De wereld is voorbij."

En toen tot zichzelf: "nu blijven
zij beiden weer bij mij".

Ik wiesch mij in 't glinsterende water;
God speelde met het wicht.....
Ik legde mij in de bloemen;
mijn oogen vielen dicht.

Toen ik ontwaakte lag ik
in licht en bloemen alleen;
vreemd en verzaligd zag ik
over een water heen.

Met dit gedicht wordt een der grootste dichters
van de laatste vijftig jaar in onze vaderlandse
litteratuur bij u ingeleid.
De eeuwige onrust in zijn hart drijft hem tot de
poëzie, waarin hij de dagelijkse beslommeringen
en lusten kan vergeten. Voor hem is dichten geen
lust geweest, geen liefste bezigheid zoals voor
verre weg de meeste dichters.
Ik weet nu wel zeker dat er - in hoe hevige ma-
te mijn bewustzijn er ook mee gemoeid was -
nooit sprake is geweest van werklust. Des te meer
van de lust om alle andere lusten en wellusten,
onverloochend, te verlossen naar een leven waar-
in zij niet langer in zichzelf zouden verdwalen"
Hij is bij uitstek humanist, maar toch een huma-
nist met een verlangen, dat verder gaat dan dit
leven. Dit verlangen verricht in zijn hele werk
als het ware de functie van zuurdesem en maakt
vooral zijn poëzie van zulk een superieure kwa-

liteit. Het is een verlangen naar een enigszins mystisch geluksoord, dat hij het Elysium noemt. In bovenstaand gedicht zien we heel duidelijk hoe hij zich dit Elysium en de overgang daarheen voorstelt. De mens zal een geestelijke reiniging moeten ondergaan. Hij moet de roet van zijn hoofd en de vegen asch en bloed van zijn handen wassen in de zee die het Elysium van ons scheidt. Dan zal de vredige, verzaligde gelukstoestand komen. Zijn God is een onbestemde albezieler, een personificatie van zijn eigen hoger leven, zijn "ziel!" In al zijn gedichten klinkt een buitengewone, fijne en zachte muziek, die men alleen in de stilte en eenzaamheid ten volle kan genieten, die stilte en die eenzaamheid die Adriaan Roland Holst zelf ook altijd gezocht heeft. Hij is altijd min of meer een eenling gebleven. Een individualist bij uitstek. De geluksgemeenschap is, zoals hij zelf zegt, de e-ige gemeenschap waarvan binnen de tijd hem de zin verzokerd bleef. Hij is de profeet van het latere geluk, een der weinigen die het lied der zaligen van over de zee kan horen. Maar de wereld wil niet luisteren en Adriaan keert zich steeds meer tot de eenzaamheid. Hiermee hoop ik de poëzie van Adriaan Roland Holst iets nader tot U te hebben gebracht. Lees bovenstaand gedicht eens op een stille avond, in volkomen eenzaamheid luidop aan uzelf voor, onwillekeurig zult u niet aan de bekoring van de geheimzinnige muziek kunnen ontkomen.

K. Molenaar VIa.

O N D E R B O U W

De Planeet der Verschrikking III.

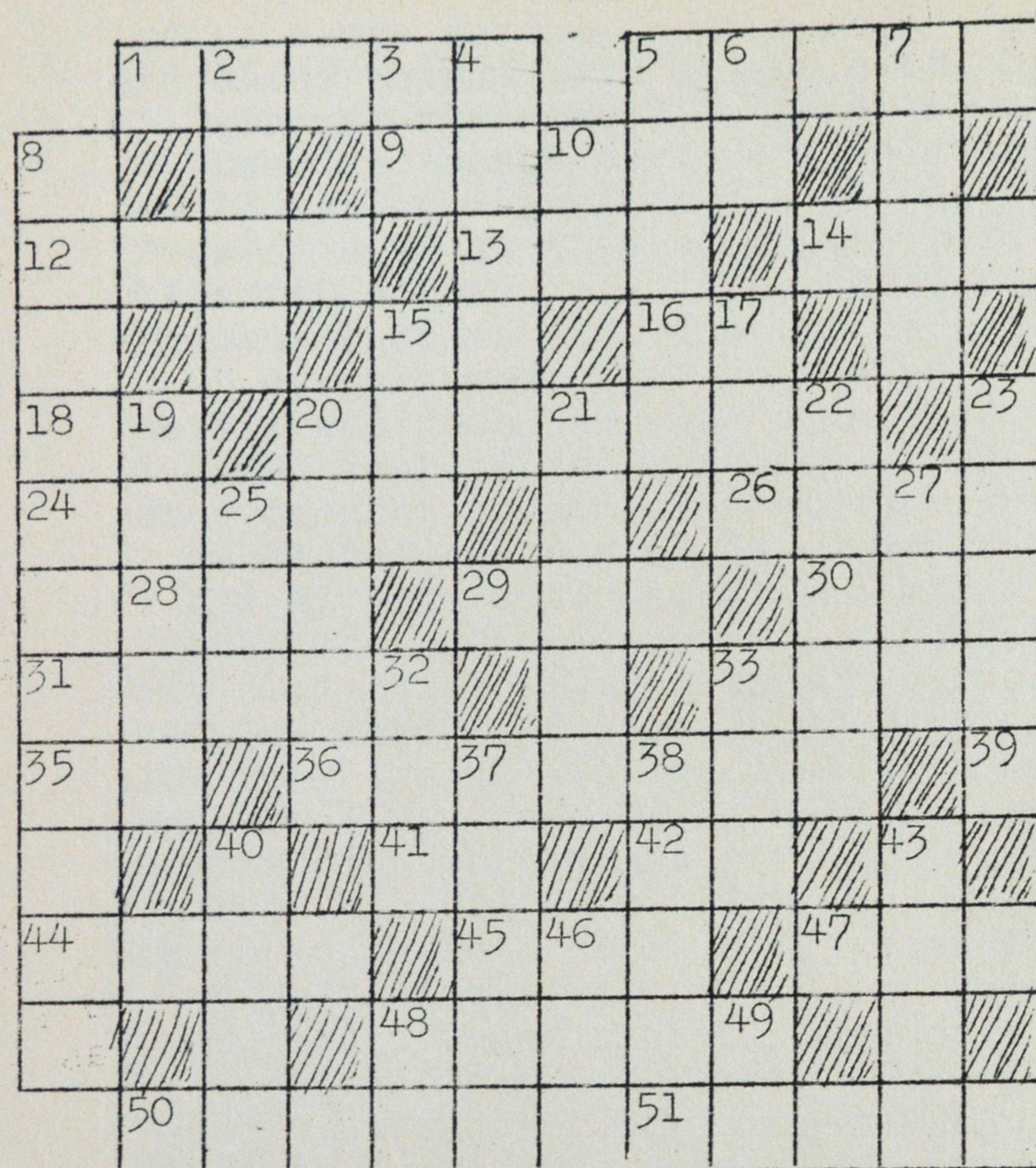
Op de aarde had men het bericht gekregen dat er een lek in het zuurstofreservoir van de raket "De Pijl" zat. Kol. Potter belde meteen het hospitaal op en vroeg of er twee doktoren konden komen met zuurstofapparaten naar het ruimtevaart-

Eigen - 18 - Koker

station "Silvertown". Binnen tien minuten waren ze er en kol. Potter legde de situatie uit. Daarna belde hij de brandweer op met de vraag of Commandant Barnsly met een auto kwam voor het geval de Raket in brand zou vliegen. Zelf ging hij met 2 mannen mee die elektrische zagen bij zich hadden om de deur open te zetten als John en Jimm geen kracht meer hadden dit zelf te doen. Kol. Potter had al voor een mannetje gezorgd die Jimm en John zou helpen de omkeerbeweging te maken. De weg naar de plaats waar de Raket zou landen ging door een rotsachtig gedeelte en daardoor kwam het dat de chauffeur maar langzaam reed. "Schiet toch op man", zei Kol. Potter tegen de man. De chauffeur reed toen maar 85 km. maar het was niet naar de zin van Kol. Potter. "Kun je niet harder", snauwde hij, maar hij had de woorden nog niet uitsproken toen er een knal sprong, en de auto stond stil. "Band is gesprongen, mijnheer", zei de chauffeur droog. Maar Kol. Potter was de auto al uit en holde naar het landings-terrein dat nog geen 2 km. van hem af lag. Plotseling echter stond hij voor een ravijn waar hij niet overheen kon. Hulpeloos keek hij om zich heen. Het was een geluk dat de bewaking van het ruimtevaartstation regelmatig in een helicopter vluchten maakte. Die had hem dan ook spoedig in de gaten en 2 minuten later stond hij op de grond van het landingsterrein. Maar nu zaten de chauffeurs en de twee mannen met de elektrische zagen nog alleen. Nu ja, dat kon Kol. Potter ook niet veel schelen. Hier hadden ze misschien ook van die zagen. Maar nee hoor, een was er geleend en ander kapot. Daar kwam Commandant Barnsly al aan met zijn manschappen. Gelukkig hadden die elektrische zagen bij zich. Zij hadden ook speciale pakken bij zich, die zij in het geval van brand konden aantrekken, en met de schuimblussers gewapend konden zij tot dicht bij het toestel komen. Plotseling hoorden zij een oorverdovend geraas en tegelijkertijd keken zij naar omhoog. Daar kwam de RAKET!! Kol. Potter sprong meteen in een auto en reesde er heen. De brandweer kwam hem achterna. Bonklaps klonk er een oorverdovende slag en de "Pijl" stond. Meteen sloegen de vlammen uit de straalpijp.....

Slot folgt.

Eigen - 19 - Koker

Horizontaal.

1. Gespannen
5. boomvrucht
9. open plaats
12. familielid
13. vaas
14. als ook
15. noot
16. titel
18. rivier in N.B.
20. versterkt bui-
ten
23. titel
24. jongen
25. vervoermiddel
28. insect
29. schrijfgerei
30. deel v.e. boom
31. vrouwelijk sie
33. oorzaak
35. vervoermiddel
36. schamen
39. deel v.e. schip
41. vrouwelijke vo
42. lengtemaat ge
44. nobel
45. mal
47. wintervoertuig
48. zwarte
50. negerdorp
51. leeg.

Verticaal:

2. deel v.d. voet	22. toestaan
3. waterstand	23. zware hamer
4. brandkast	25. veldvrucht
5. slot	27. wiel
6. voorzetsel	31. grond
7. wild zwijn	32. deel v.d. hals
8. Rijksdaalder	33. opstandje
10. bijwoord	34. dichter
11. portemonnaie	37. deel v.d. hand
15. vruchtennat	38. deugniet
17. elasticiteit	40. maal
19. niet deze	43. grondsoort
20. sober	46. landbouwmateriaal
21. deel v.e. trap	48. bijwoord

Voor Uw Studieboeken,
Schrijf- en Tekenbehoeften

naar

J. SCHRICKX

Kerkstraat 15 - Hoorn - Tel. 4598

Uitgebreide sortering vulpenen

UW ADRES voor verf en behang

Schilders- en
Behangersbedrijf

Fa. BUIJCK & WÜRTH

Hoorn, Dubb. Buurt 10 - Telef. 4043

PHILIPS RADIO

PHILIPS TELEVISIE

Ook op termijnbetaling

Radio Technisch Bureau

Joh. de Haan

Lange Kerkstraat 15 - Hoorn

LANGENDIJK's SLAGERIJEN

leveren steeds het beste
voor de LAAGSTE prijs!

Koepoortsplein 1

Kleine Noord 23

Herenmodemagazijn

Jan W. Lippits

HOORN, Grote Noord 122, tel. 4837

Beter genre

Steeds iets aparts

Assurantiekantoor

W. A. v. DUIN

J. W. Schoutenstraat 68 - Hoorn

Giro 84927

Tel. K 2290-4194

Voor al Uw Luxe Lederwaren en Koffers

naar

Fa. HECKER - Nieuwsteeg 24 - Hoorn - Tel. 4902

Rupert's Woninginrichting

Grote Noord 47 - Hoorn

Brengt fleur en kleur

In Uw interieur

Meubelmaker sinds 1850

Voor een moderne bril

naar

RUTTENBERG

Gedipl. Opticien - Gr. Noord 102

Voor al uw Levensmiddelen

Cees de Ruijter

Grote Noord 41 - Hoorn

Specialiteit in wijnen, zoutjes

Fijne Vleeswaren

Voor

CADEAUX OF PRIJZEN

Gebr. Welkers

HOORN

Luxe en Huishoudelijke artikelen

Speelgoedmagazijn

„Het Kinderparadijs”

Grote Noord 99 - Hoorn - Tel. 4580

Speciale sortering in:

Technisch Speelgoed o.a. electrise
treinen en constructiedozen

Kwaliteits Producten

Altijd

10 % korting door

Klimop

KLIMOP-ZEGELS

Voor Uw STUDIE-BOEKEN en alle andere benodigdheden

naar

Boekhandel Bouman & Co. - Veemarkt 21

(Weijling en van Bockxmeer)

Jongelui . . . een goede raad

Het beste voor de was is... Kwaad

Kwaad's Wasserij

Vollerswaal

HOORN

OOK VOOR U Lyceïsten

is

V & D

HOORN

„Het Warenhuis voor heel 't gezin”

Fa. LIGTHART - HOORN

Groot- en Kleinhandel in VASTE en VLOEIBARE BRANDSTOF
OLIE voor Haarden en Kachels „HAARDOLIE SPECIAL”

Spooremlacement - Noorder Veemarkt

Telefoon K 2290-4876 (Kantoor) - Telefoon K 2290-4750 (Huis)